

Csapó Endre

Az Európai Unió alkalmassá tétele

Megjelent a Magyar Élet 2014. május 22-i számában

Május 1-jén az Európai Unió tagság tíz éves évfordulójáról emlékeztek meg Magyarországon. Egyúttal teljes erővel folyik a kampány a május 25-i uniós képviselőválasztásra. Több mint 400 millió európai szavazópolgár dönthet arról, ki képviselje őket az EP-ben. Magyarország több mint 8 millió választópolgára 21 EP-képviselőről határozhat.

Szűcs Tamás, az Európai Bizottság magyarországi képviselőjének vezetője arra hívta fel a figyelmet, hogy Magyarország uniós tagsága nagy lehetőségeket kínál, amiket azonban eddig nem eléggé használtunk ki. Ezért az a feladat, hogy a következő tíz év eredményesebb legyen, mint a mögöttünk lévő tíz év. Továbbá kiemelte, hogy 2004, az uniós csatlakozás éve történelmi jelentőségű fordulópontra volt Magyarországnak, az ország újra a helyére került, mozgásteret, érdekérvényesítő képessége megnőtt. A világ egyik leggazdagabb és legfejlettebb szövetségi rendszerének lett a tagja, és részt vehet a döntésben, hogy merre haladjon tovább. Felidézte: idén van századik évfordulója az első világháború kitérésének, amikor „a mai szövetségesek egymás gyilkosai” lettek. Továbbá huszonöt éve omlott le a berlini fal és a vasfüggöny. Akkor még csak álom volt a magyaroknak az, amit ma természetesnek veszünk – mondta.

– A magyaroknak tudniuk kell, hogy a kezükben van a lehetőség Európa sorsának alakítására – mondta **Győri Enikő**, a Külügyminisztérium európai uniós ügyekért felelős államtitkára a budapesti Európa-napi fesztiválon. Az Európai Bizottság magyarországi képviselője és az Európai Parlament tájékoztatási irodája által rendezett Európa-napi fesztiválon, a budapesti Erzsébet téren, egész nap koncertek, beszélgetések, tájékoztató programok, gyermekszarok, élménybeszámolók és kiállítások várták az érdeklődőket.

Az ünnepi hangulat azonban nem feledtethet olyan aggályokat, amelyek a jó irányba tartó fejlemények helytelen irányba terelésének veszélyére figyelmeztetnek. Európa mindaddig a nemzetek összessége volt, jóban, rosszban. Ahhoz, hogy ezután együttes közös vállalkozás legyen, a független államiság rendjét megteremtő földrésznek olyan szerkezeti változtatásra van szüksége, amelyben nem oldódik fel sem nyelv, sem kultúra, sem nemzeti önrendelkezés. A feladat nehéz, bonyolult és példa nélküli. Gondos, megközelítő mérlegelést kíván, aminek a kidolgozásához minden rész egyetértése kell. A 2004-ben végrehajtott nagyléptű Európai Unió bővítés már nem ilyen feltételek alapján jött létre. Inkább hasonlított egy olyan klubhoz, amibe a tag kérvényezi a felvételt, elfogadva annak kész alapszabályait.

Közép- és Kelet-Európa országai történelmi okokból nagyobb jelentőséget tulajdonítanak államiságuk függetlenségének, mint a nyugatiak. Kis és közepes méretű

országok ezek, történelmükből tudják, hogy a nagyhatalmak szomszédságában nincs igazi függetlenség. Érzékenyebbek tehát a közösbe átadandó szuverenitás mértékére.

Jogi meghatározással a nemzetközi kapcsolatokban a szuverenitás függetlenséget jelent. Ugyanakkor a szuverenitás a nemzetközi jogból fakadó állami hatáskörök forrása is. Ezek a hatáskörök azonban nem korlátlanok, korlátaikat nem az államakarat határozza meg, hanem az államok nemzetközi jogalanyokkénti együttélésének szükségszerűségéből erednek. Következésképpen: amióta az államok egymás mellett élésre kényszerülnek, nem létezik korlátlan, abszolút szuverenitás.

Ez így szépen hangzik, de a jogászai megfogalmazáson túl azt látjuk a történelem menetében, hogy a szuverenitás meghatározása terén a kisebbeknek kellett csak gyakorolni az önkorlátozást. Mindez nem új dolog, ősi gyakorlat, amikor a grófságok rendjéből egyik kiemelkedett, túlzott hatalomra tett szert, a többit maga alá gyűrte, háborúval vagy egyéb hüvelykshorító módszerrel. Így nőttek a többi fölé a királyságok, majd császári hatalmak. Úgy látszik ez a dolgok rendje, mert most is az járja, hogy a nagyhatalmak úgy osztják meg a szuverenitást a kisebbekkel, hogy amennyit lehet, elvesznek tőlük. Mi magyarok erről sokat tudunk beszélni, csak a XX. században váltottunk négy nagyhatalmat ilyen élménnyel. Ilyen sors után szeretettel üdvözlőnénk olyan Európai Uniót, amiben az államok leadott szuverenitásmennyisége ugyanannyi védettségben háramlik vissza. Így lenne jó. A becsalozó is így hangzott, de a gyakorlat más irányra váltott. Ez is emberi tulajdonság, a hatalom megrészegít. A tíz évvel ezelőtti bővítés rontotta meg a szervezetet, a megnyílt keleti országokba áramló liberalista-kapitalista nyomulás szolgálatába állított Európai Unió irányítói szervei központi kormányhatalomként diktáltak politikai átalakulást az új tagállamoknak. Az Európai Parlamentben a kialakult politikai-ideológiai baloldali többség által adott vezetőség a tagállamok fölé helyezendő központi kormány által irányítandó Európai Egyesült Államok kiépítésének útjára lépett. Innét ered a gyűlöletes támadás a magyar törvények ellen, amelyek az előírtnál több szerepet adnak az államnak, és az ország érdekeit védik.

Távolabbi és biztonsági szempontokat is figyelembe kell venni. Fel kell vetni, hogy az Európai Unió tagállamai erejének egyesítése szükséges lehet valamely külső hatalom beavatkozásával szemben. Csupán a példa kedvéért feltételezve: ha a megerősödő Orosz Államszövetség elhatározná a korábban hatalmi körébe tartozott országok valamelyikét újra elfoglalni, akkor ne csak a kiszemelt állam érezze függetlensége veszélyeztetettségét, hanem a szövetség egésze érezze azt. Van fennforgó példa is: a globálissá váló kereskedelem világában más földrész vállalatai vagy pénzügyi intézményei nyomulása veszélyezteti a szövetség valamely tagját, az számíthasson a közös elhárításra. Persze ilyen példa feltételezése már provokáció, mert éppenséggel az a helyzet, hogy az Európai Unió az *Atlanti Szövetségben* jött létre, és a globális gazdasági és pénzügyi benyomulás jogszerűsége beépítkezett az EU alapelvébe a neoliberalista szabadelvűséggel. Ennek hatása ellen tehát nem nyújt védelmet az Unió. A védekezés útja a közös fellépés lehet a szabadelvűséggel járó hátrányokkal szemben – védekező mechanizmusok intézményesítésével. Ha ez az Európai Unió megreformálását igényli, akkor ezen kell munkálkodni az unió intézményein belül.

Az eladósodásnak Magyarországon hosszú története van. Elsőként és legveszélyesebben érkezett már a kádári időkben. Mondhatjuk, úgy, megtervezték a kommunizmust, hogy a beépített gazdasági összeomlás beterelje a gazdasági összeomlás felé tartó országokat a

nemzetközi uzsorás pénzvilág utcájába. Az eladósított országokban azután berendezkedik a liberalizmus, az állandósított kifosztórendszer. A nemzeti kormányzat ebből igyekszik kiszabadulni 2010 óta. Ez váltotta ki a kifosztórendszer szolgálatában álló kül- és belföldi baloldali politikai pártoknak és sajtónak a támadásait Magyarország ellen, mindent elkövetve a nemzeti kormány megbuktatása érdekében. A támadás amerikai kormány szintű és európai uniós támogatást élvezett. Mind ennek ellenére a nemzeti kormány ledobta az IMF-kötőféket, és négy év alatt visszafordította az ország javait elszívó folyamatot. Mégpedig úgy, hogy nem terhelte túl a magyar népet az adósság gyorsított törlesztésével. A sok vád – diktatúra, sajtószabadság korlátozása, médiamonopólium, demokráciadeficit, rasszizmus, antiszemitizmus, stb. – alábbhagyott, nem sikerült a választási csalás vádjára tervezett támadás sem.

A nemzeti szuverenitást darabonként, egyedi részeiben kell megtartani, védelmezni. Ilyen feladat volt a rezsiköltségek szabályozása. Európa szegény energiaforrások terén. Amerika, Anglia, Oroszország, Közel-Kelet abban érdekelt, hogy Európát minél magasabb energiaárak hátráltassák. A magas energiaárak megdrágítják a termelést, így az európai termékek kiszorulnak a világpiacon. Ezért közös európai érdek az energia ellátás kimentése a spekulációs piackereskedelemről minden ország számára.

Egyre másra ismertté válik külföldön is a magyar gazdasági intézkedések sikere, a rezsiköltségek csökkentése, és általában az állami beavatkozás eredménye a szabadjára eresztett piac ártaival szemben. Mindezek tetejébe az újabb fölényes választási eredmény hiteltelenné tette a nemzeti kormány bukását biztosra hirdető médiát. Ezzel megerősödött a magyar kormány mozgásterét további védekező berendezések megvalósítására.

Újságunk 4-ik oldalán közzétettük **Orbán Viktor** berlini előadásának második felét, amiben egyenesen az Európai Unió szemébe mondja, hogy helytelen alapokon áll. Nem is csak Magyarország, hanem egész Közép-Európa nevében szól – van javaslata és ajánlata ennek a térségnek. Figyelmeztet a tömeges bevándoroltatás veszélyeire, ami a kulturális, vallási és életmódbeli különbségek miatt újabb és újabb konfliktusokkal, politikai földrengésekkel fenyeget. A megoldás: Európa tisztelje és jutalmazza a gyermekvállalást és a családot. Kijelenti: – Az európai emberek többsége továbbra is kötődik a nemzetéhez, politikai értelemben ahhoz kötődik a leginkább. – Az európaiság nevében ezért senki sem veheti el a nemzeti identitást, nem veheti el a nemzetektől a büszkeséget és a nemzeti elhivatottság érzését sem. Nehezményezi, hogy a keresztény gyökerek, hagyomány és életszemlélet nem kapja meg az Európai Unió intézményeiben a kellő elismerést. A kontinensen eluralkodó szociális problémára egész sor javaslatot tesz: – Legyen szó a munkaerő áráról, a munkaerő rugalmasságáról, az energiaáráról, az olcsó finanszírozhatóság elérhetőségéről, szabályozási stabilitásról vagy éppen a meginduló vállalkozások körül kialakított környezetről. Ezek közül Európa jövője szempontjából a legfontosabb kérdés az energia ára. A mai rendszer vereségre ítéltetett. A jövő Európájában az energia árakat radikálisan le kell szorítani.

Orbán Viktor szorgalmas szervezője a Visegrádi Négyeknek (Lengyelország, Magyarország, Csehország és Szlovákia szövetségének). Június végéig tart a magyar V4 elnökség. Márciusi tanácskozásukon így szólt miniszterelnök társaihoz: „*Magyarországon már többször beszéltem, miszerint az Európai Unión belül a legnagyobb gazdasági*

növekedési potenciállal ez a térség rendelkezik. Föl kell nőni a feladathoz! Közép-Európa súlya nagyobb lesz a jövőben, mint korábban volt, a gazdasági befolyása és ereje is nőni fog. Abban értünk egyet, mi, miniszterelnökök, hogy azt a lehetőséget, ami Közép-Európa előtt áll a következő egy–másfél évtizedben, együtt jobban ki tudjuk használni, ügyesebben tudjuk kiaknázni, mint külön-külön, tehát Közép-Európa növekvő gazdasági erejét arra kívánjuk fölhasználni, hogy az együttműködésünket ezzel párhuzamosan erősítsük.”

A Civil Összefogás Fórum (CÖF) és a Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány (CÖKA) szerint itt az ideje annak, hogy megreformálják az Európai Unió intézményrendszerét, és drasztikusan csökkentsék a bürokráciát. **Csizmadia László**, a CÖKA elnöke budapesti sajtótájékoztatójukon azt mondta: a május 25-i európai parlamenti választások sorsdöntő, történelmi fordulatokat eredményezhetnek; a fő kérdés, hogy képesek-e az EU eredeti céljainak megvalósítására az unió jövőbeni vezetői, vagy a gyengébbek „gyarmatosítására” törekednek. A CÖF–CÖKA szerint a most következő ciklusban elő kell készíteni az Európai Parlament létszámának felére csökkentését, s meggondolandó az esetleges későbbi megszüntetése is, egyúttal párhuzamosan a közösségi ügyek eldöntésében jelentősebb szerepet kell adni a nemzeti parlamenteknek – tette hozzá Csizmadia László. Szerinte a következő ciklusban meg kell határozni az EP összeurópai döntési kompetenciáját, s azt a nemzeti parlamentek elé kell terjeszteni jóváhagyásra. Felvetette, például a fő pénzügyi, gazdasági, külügyi és honvédelmi kérdésekben legyen népi konzultáció, és a nemzeti parlamentek döntését is vegyék figyelembe a jövőben. *„Az Európai Unióban vissza kell szorítani az ideológiai, pártpolitikai harcokat, elsődleges célnak a polgárok mindennapjait érintő, az életminőség javítását szolgáló közügyek intézését kell tekinteni.”*

Fricz Tamás, a CÖF szóvivője közölte, az európai egyesült államok helyett a nemzetek Európájára van szükség, és a nemzetállamok laza szövetségét látják igazán működőképesnek, úgy, hogy a szuverenitáson van a hangsúly. Hozzátette, a CÖF azt szeretné, ha olyan képviselők mennének az Európai Parlamentbe, akik ezt a fajta koncepciót képviselik. Szólt arról is, hogy a közjót középpontba állító Európára és unióra lenne szükség, hiszen ez a demokrácia végső célja. Mostanában ugyanis – tette hozzá – a piacgazdaság globálissá nőtte ki magát, és a nemzetállamok fölé kerekedett, így átvéve az irányítást az unió és az egyes tagok felett. *„Nagy a tétje annak, hogy olyan képviselőket válasszunk május 25-én, akik nem behódolni akarnak a piaci nemzetközi köröknek, miként tették és teszik azt a hazai baloldali pártok és jelöltjeik, hanem globálisan az unió, kontinentálisan pedig a nemzetek szuverenitásának és mozgásterének megőrzése érdekében próbálnak fellépni az Európai Parlamentben.”*

Ifj. Lomnici Zoltán alkotmányjogász, a CÖF új szóvivője arról beszélt: megvizsgálták az unió és az Európa Tanács működését, és azt találták, hogy az intézmények jogvédelmi rendszere nem működött megfelelően Közép-Európában. Példának a székely autonómiát, illetve Malina Hedvig ügyét hozta fel, és hozzátette, hogy az unió alapjogi ügynöksége, az európai ombudsman vagy a Velencei Bizottság e téren kudarcot vallott.

„Magyarországnak önálló elképzelései is vannak, s az európai intézményeknek ezt tisztelniük kell” – így nyilatkozott a Magyar Nemzetnek **Szájer József**, a Fidesz politikusa. Kiemelte: a Fidesz–KDNP azért állított nemzeti alapon is, azaz határon túli magyar jelöltet is az EP-listára, egyrészt a nemzeti összefogás szimbólumaként, másrészt hogy az EP-ben is

kiteljesítse azt, amit az állampolgársági törvény a magyar Országgyűlésben már lehetővé tett. Hangsúlyozta, hogy „ezután is kiállunk a magyar érdekekért”, hozzáfűzve: autonómiára, a kisebbségek védelmére van szükség.

Semjén Zsolt miniszterelnök-he-lyettes Tiszaföldváron, a Fidesz-KDNP által szervezett országjárás részeként tartott kampánygyűlésen mondta, hogy a baloldal szervilizmusa onnan ered, hogy a KGST és a Varsói Szerződés időszakában megszokták, hogy az MSZMP párhierarchiájában az volt a „spiccen”, aki kiszaladt Moszkvába, és kétszáz százalékosan kiszolgálta a moszkvai elvtársak elvárásait. A szocialisták ugyanezt a mentalitást vitték magukkal Brüsszelbe – fogalmazott a kereszténydemokrata politikus. A másik tévedés az, ami a Jobbikot jellemzi, a felelőtlen handa-bandázás – „Kilépni az unióból? Hova, Ukrajna mellé?” – tette fel a kérdést.

Orbán Viktor miniszterelnök a május 10-i Fidesz-nagygyűlésen úgy fogalmazott: *„Ne engedjük olyan képviselőket Brüsszelbe, akik akár így, akár úgy lejárattják Magyarországot. Ne engedjük Brüsszelbe a Tavares-jelentés tollba mondóit, nincs szükségünk meghunyászkodókra, olyanokra, akik feladják a magyar emberek érdekeit.”*

Mivel az EU-ban szoros a verseny a jobb- és baloldal között az EP-választások előtt, az is előfordulhat, hogy ha a Fidesz Magyarországon képes jelentős többséggel nyerni, akkor néhány magyar szavazaton dőlhet majd el, milyen párti lesz az Európai Bizottság elnöke a következő öt évben. Kár, hogy ezúttal mi itt Ausztráliában nem szavazhatunk.